

Ο άνθρωπος

«σπείρεται εν φθορά, εγείρεται εν αφθαρσία». Το μυστήριο του θανάτου, της ταφής, της διατήρησης της προσωπικότητάς μας στον τάφο και της τελικής ανάστασης δεν το περιγράφουν οι Πατέρες με ελληνιστικές εικόνες, αλλά με την εικόνα της σποράς του Αποστόλου Παύλου: «όπως ο σπόρος που πετιέται στη γη, δεν χανόμαστε όταν πεθαίνουμε, αλλά έχοντας φυτευτεί ανασταινόμαστε».

Δεν χανόμαστε στον τάφο, όπως δεν χάνεται το σιτάρι όταν φυτεύεται στη γη. Η διάλυση του ανθρώπου μέσα στη γη είναι, με τη δύναμη του Θεού, κάτι σαν την διάλυση του φυτεμένου σπόρου: δεν εξαφανίζεται, μεταμορφώνεται. Φυτεύεται μέσα στο Σύμπαν η εικόνα του Θεού για να φέρει μαζί της και το Σύμπαν στην αφθαρσία. Κάθε μνήμα είναι κι ένα μόσχευμα αφθαρσίας. Μεγάλη η ιερότητα των κοιμητηρίων.

Οι Ορθόδοξοι δεν επιχειρούν να εξηγήσουν το μυστήριο του άδη. Λέγουν μόνο, «ψυχαί δικαίων εν χειρί Θεού». Αυτό το χέρι του Θεού το ξέρουν παντοδύναμο. Δεν χρειάζονται καμιά άλλη εξήγηση για την επιβίωση της προσωπικότητας μετά τον τάφο, όμως αυτή την επιβίωση την ξέρουν σαν κάτι το πρόσκαιρο και το ελλιπές. Την ονομάζουν «κοίμηση», παρομοιάζοντάς την με τον ύπνο, μια κατάσταση αποκομμένη από τον κόσμο και τις αισθήσεις, όπου ο άνθρωπος στερημένος από όλα βρίσκεται με τον εαυτό του και με τον Θεό -αν τον Θεό τον είχε αφήσει να

κατοικήσει μέσα του όσο ζούσε. Κι επειδή ο Θεός είναι παντού και ακούει όλες τις προσευχές των ανθρώπων, διά του Θεού ακούνε και οι άγιοι και ανταποκρίνονται στις προσευχές μας.

Η «κοίμηση» δεν είναι η αιώνια ζωή που προσδοκούμε, αλλά μόνο κατάσταση αναμονής της ζωής αυτής, αναμονής της αναστάσεως. Ο θάνατος δεν είναι απελευθέρωση αλλά καταστροφή. Σωτηρία είναι η λύτρωση από την καταστροφή αυτή και η επιστροφή των ποθούντων στη «χώρα των ζώντων», η συμμετοχή τους στη θεία Ζωή. Σωτηρία είναι η πρώτη και η δεύτερη Ανάσταση. Η Ανάσταση της ελεύθερης βούλησης ανήκει σ' εκείνους που ελεύθερα ποθούν τη Ζωή. Η Ανάσταση της φύσης όμως, η αφθαρτοποίηση της σάρκας, είναι για όλους, για όλη την κτίση. Είναι προϋπόθεση της αιώνιας Ζωής και Βασιλείας. «Καινήν γήν και καινούς ουρανούς προσδοκώμεν».

Αλέξανδρου Καλόμοιρου

Πηγή: isagiastriados.com